Ч. 233 (1027) Львів, пятниця 11. жовтня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Манїфестація независимости Польщі.

Покликуючись на 13. точку мирової проґрами американського президента Вільзона з дня 8. січня 1918, як рівнож на послідні мирові пропозиції осередних держав, які в засаді згодили ся на вільзонівську проґраму, поспішила варшавська реґенційна рада з виданем манїфесту до польського народу, який проголошує независимість польської держави, що обнимала би всі польські землї. Реґенційна рада, як найвисше польське представництво, мала добре право і національний обовязок проголосити повну независимість зединеної Польщі.

Український нарід разом з народами цїлого світа може лише радуватись, що право на самоозначене народів не останесь тісівською фалшивою монетою, але воплотить ся в дїло і бажає Полякам найкрасших успіхів в будівництві своєї власної, независимої, зединеної Польщі.

При сїм мусимо однак замітити, що манїфест варшавської реґенційної ради ріжнить ся засадничо від 12. точки проґрами Вільзона і стоїть в противенстві до вільзонівських засад проголошених 13. лютого 1918 і 27. вересня 1918. В 13. точці своєї проґрами Вільзон точно зпрецізував питане, які области має занимати будуча Польща, а саме сї области, які є без сумнїву замешкалі через польське населене т. є в котрих Поляки живуть компактною масою, а принайменше становлять більшість населеня, а в другій точці проґрами з 27. вересня виразно зазначив, що не можна класти нїякого спеціяльного інтересу поодинокого народу чи національної ґрупи в основу якоїсь части договору, як се не годить ся зі загальним інтересом всїх. При сїм всїм Вільзонови противні є всякі торги, дипльоматичні крутійства і неясности, бо вони є жерелом непорозуміня і воєн між народами, а людство хоче установити справедливий трівкий мир.

Супроти сего ясного спрецізованя вільзонївських засад, що відносять ся до Польщі, варшавська реґенційна рада проголосила „независимість Польщі, яка обнимала би всї польські землї“. Що має ся розуміти під сими „всїми землями“ — се сам Аллах не доглупав би ся з варшавського манїфесту. Польща колись уважала цїлу Україну, Білу Русь, Литву, Курляндію за „свої землї“. Новочасна Польща реклямує як польські землї Холмщину, Підляше, Волинь і східну Галичину, в яких Поляки становлять лиш незначний процент населеня. Коли реґенційна рада, яка в своїм манїфестї пропустила прецізне означене, що за польські землї уважає етноґрафічну Польщу, допустить сего рода інтерпретацію, то се буде означати потоптане святого права на самоозначене народів, буде противитись загальним інтересам східних сусїдів Польщі, буде уважатись за анексію чужих земель, а сим самим буде стояти в суперечности до вільзонівських засад. Тим самим Польща зрекла би ся скористати з міжнародного права про самоозначене народів, а її анексійний імперіялізм не позволив би їй вступити до союза вольних, независимих, нїкому не підлеглих народів.

В кождім случаю воля більшости населеня якоїсь области є рішаючим чинником. У східній Галичинї, на Холмщинї і Підляшу лише воля народу, що замешкує сей край, є міродайна, чи землї сї мають належати до Польщі чи ні. Волю сю мусить народ виявити на своїх установчих зборах і волю сю не може і не сміє нїхто знасилувати, бо народи і краї після засади Вільзона не сміють бути предметом торгу і фіґурами в грі. Українські землї і український нарід нїколи проти своєї волї не дасть прилучити ся до Польщі. А сю свою волю заманїфестує український нарід на міжнародній мировій конференції, яка певно признасть за ним право на повну независимість і не буде супроти нас робити виїмка в загальнім праві для упривілїйованя Поляків.

По за сею манїфестацією дальші розпорядки реґенційної ради, а саме про розвязане ради стану, утворене нового правительства, про опрацьоване польської конституції і скликане польського сойму мають характер чисто льокальних варшавських мір і не приюдикують в нїчім відношене до других польських земель в Австро-Угорщинї і Прусії. Що до розвязаня ради стану належить замітити, що се польське законодатне тїло не мало в конґресовій Польщі нїякої поваги і не здібне було до принятя нїяких обовязуючих законів.

Як нова польська виборча ординація опре ся дійсно на широкі круги населеня, то до влади певно прийдуть польські большевики і вони після усуненя нїмецьких окупаційних військ з Польщі заведуть там такий порядок, о якім не снилось реґенційній радї. Але се музика будучини.

Відповідь Вільзона на ноту Нїмеччини.

Вашинґтон. (Ткб). Нота державного секретара Лянсінґа до швайцарського посла, яка є відповідю на ноту нїмецького державного канцлера така:

Мій пане! Маю честь потвердити в імени президента відібране вашої ноти з дня 6-го жовтня, котра містить заяву нїмецького правительства, звернену до п. президента і з уповажненя п. президента прошу вас переслати нїмецькому канцлерови ось таку відомість: Заки п. президент відповість на просьбу цїсарського нїмецького правительства і щоби відповідь була так щира і проста, як сього вимагають важні інтереси, що містять ся в нотї, п. президент Зєдинених Держав уважає конечним упевнити ся докладно що до сущного духа ноти нїмецького канцлєра. Чи канцлєр думає, що цїсарське нїмецьке правительство приймає умови, котрі президент виложив у своїм письмі до конґресу Зєдинених Держав з дня 8. січня с. р. і в дальших письмах і чи є тої думки, що по приступленю до дискусії може бути цїлию її тільки порозуміне що до практичного приміненя подробиць тих умов? Президент Зєдинених Держав що до проєкту завішеня оружя чуєть ся зобовязаним заявити, що не буде уважати ся управненим запропонувати заключене завішеня оружя правительствам, з котрими правительство Зєдинених Держав злучило ся проти осередних держав, доки війська тих держав знаходять ся на їх землї. Добра віра при кождій дискусії буде залежати очевидно від того, чи осередні держави згодять ся усунути свої війська сюди з обсаджених ними областий. П. президент уважаєсь уповновласненим поставити запит, чи канцлєр говорить тільки в імени тих державних властий, котрі доси вели війну? Відповідь на сей запит уважає з кождого згляду надзвичайно важною. Приймїть і т. д.

Лянсінґ.

Вражінє відповіди Вільзона.

Відень. Відповідь президента Вільзона викликала у Відни сильне вражінє. Головне значінє відповіди в тім, що Америка підняла взагалї предлогу — кромі того нота Лянсінґа містить три питаня: 1) Чи Нїмеччина приймає 14 точок Вільзона, чи тільки думає піддати їх зміст доперва під дискусію? Друге питане відносить ся до опорожненя областий занятих Нїмцями (головно Франції і Бельґії). Кромі того запитує Америка, чи нїмецька нота вислана в імени парляменту і нїмецького народу, чи може нїмецької ґенералїції. В віденських дипльоматичних кругах вказують на те, що щодо першої точки урядовий нїмецький орґан „Nord. Allg. Ztg“ заявив ся вже за принятєм всїх 14 точок Вільзона. Питане третє є властиво реторичне, бо відповідь на нього містить вже промова канцлєра і презеса нїмецького парляменту. Властиву трудність становить друга точка, що до котрої тутешні круги не знають як заховаєть ся Нїмеччина.

Відповідь Вільзона не веде до мира?

Берлїн. (Ткб). „Nordd. Allg. Ztg“ пише: Відповідь президента Зєдинених Держав дійшла сьогодня до відома тутешнїх правительственних кругів і буде негайно оголошена. Нема причини приймати, що вона уможливить дальше веденє мирового кроку.

Покищо для Австрії не має відповіди.

Вашінґтон, 9-го жовтня. (Ткб.) — Урядово повідомляють, що моментально не застановляють ся там над відповідю на мирову ноту Австро-Угорщини.

Наради над німецькою нотою.

Вашінґтон, 9-го жовтня (Ткб. — Райтер). Президент Вільзон відокремив ся ранком у своїм кабінеті, відтак покликав до себе Лянсінґа, полковника Гоузе і Тумульти. Після конференції натякнено, що по полудни преса одержить правдоподібно важні відомости.

Польська узурпация і нахабність.

Львів, дня 10 жовтня.

Віденське „Польське Коло“ приняло вчера слідуюче внесене своєї президії: Коло Польське, як парляментарне представництво польських земель в австрійськім заборі, складає чолобитню найяснійшій реґенційній Раді за її манїфест оповіщаючий злучене всїх польських земель“.

До польського кола входять польські посли, яких на підставі несправедливої австрійської виборчої ординації вибрали польські меншости у східній Галичині. Тепер репрезентанти польської меншости східної Галичини узурпують собі право репрезентувати цілу східну Галичину, називаючи її польською землею і преюдикуючи її будучу державну приналежність.

Коло польське приняло надто два внесеня консервативної польської ґрупи, а саме внесене домагаюче ся злуки з Польщею тих земель, в котрих польський нарід має доміную́че історичне і культуральне становище. На підставі сего внесеня, покликуючи ся на завойовництво в давнині, могли би Поляки ставити претенсії на злуку з Польщею не лише цілої східної Галичини, але й цілої України, Білої Руси, Литви, Курляндії аж по Смоленськ і Кудак, Одесу та Лубнї.

На внесене сеї самої консервативної ґрупи приняло польське коло внесене, в якім взиває ся президію кола польського, щоби вона поробила заходи в цїли осягненя спільної польської репрезентації, т. є щоби польські посли вибрані до австрійського парляменту — стали членами варшавського сойму. Після сеї ухвали коло польське властиво вже не має чого шукати у Відни.

Через нахабну узурпацію прав, підетупне затемнюване правди, Поляки думають піддурити світ, будьто східна Галичина є польською землею і бажає прилучення до Польщі. Та сею нахабністю, ароґанцією і виявленем анексійних замірів одержать Поляки якраз щось противне, до чого стремлять. Широкого світа вони не задурать, а станута в його очах простими обманцями. А що польська нахабність не злучить східної Галичини з Польщею, се покаже будучина.

Чеські посли не покинули парляменту.

Відень. Велику констернацію викликала в парляменті неприсутність всїх чеських послів. Думано, що се є вислїдом рішеня чеського клюбу. Відтак доперва виснило ся, що посли виїхали до Праги на зїзд, котрий мав там відбути ся. Коли довідали ся про відрочене зборів, вернули вчера по полудни назад до Відня.

Голоси віденської преси супроти польських аспірацій.

„Neue fr. Presse“ стверджує переконане дипльоматичних кругів у Відни, що проклямація Ради реґенційної є продовженем акції розпочатої ґр. Черніном і Буряном. Поступкови Ради реґенційної австрійські круги не мають нїчого закинути, овшім, витають сей крок з радістю. Він не пересуджує зовсїм австро-польської розвязки, тому, що польський сойм буде мати свободу рішеня.

„N. Wiener Tagblatt“ закидає Раді реґенційній, що зовсїм іґнорує Австро-Угорщину і Німечину і що не признає ніяких заслуг тим, що освободили Польщу. Австрія видала на відбудову знищеної Галичини богато міліонів. Про сї фінансові обовязки Галичини, Рада реґенційна в своїм поклику не згадує нїчого. Дальше питає „N. W. Tagblatt“, як собі уявляють Поляки справу українських теріторій Галичини?

„Reichspost“ замічає, що поки істнує військова окупація в Варшаві, так довго відозва Ради реґенційної не могла наступити без згоди окупаційних властий, значить, се є практична демонстрація Німечини, що вона готова здійснити проґраму Вільзона. Тим способом ціла східна політика Німечини одержує нову орієнтацію. Австрія вклала міліони в Галичину. До права становлення про себе треба додати також право плачення за се.

Угорські пляни.

Супроти того, що всї австрійські сторонництва беруть ся до перебудови Австрії, зазначують угорскі партії потребу управильнення відношення Угорщини до Австрії. Думка персональної унії між обома державами перемагає. Найбільш поширений мадярський дневник „Pesti Hirlap“ представляє домагання Угорщини в отсих трьох точках:

1) Цілковита независимість Угорщини і утворене персональної унії;

2) Теріторіяльна ненарушимість Угорщини, вільний доступ до моря і відповідні порти;

3) Самостійна управа внутрішних справ по лінії одноцїльної угорської національної держави, отже без партикуляризму і без національних орґанізмів.

Вкінці домагаєть ся дневник, щоби Угорщина при мировій конференції мала свого окремого заступника, а сим міг би бути ґр. Апоні.

Також управа угорської соціялдемократичної партії звертаєть ся з покликом до угорського народу і зазначує передовсїм потребу створення нової конституції. Австрійські народи орґанізують ся — говорить ся там — в національну державу, ми признаємо і витаємо ту самостійну національну державу, але домагаємось також самостійности Угорщини. Дальше прецизує той поклик отсї завдання: 1) Утворене демократичного правительства. 2) Скликане Установчих Зборів (чуєте, пане львівський прокуратор?) 3) Нове правительство має заключити мир на засадах російської революції і точок Вільзона. 4) Всї замешкуючі край народности дістають свободу уживати свою мову в державній адміністрації, школі, судівництві. 5) Заведене загального, рівного, тайного виборчого права до всїх законодатних тіл. 6) Аґрарна реформа. 7) Соціялізація промислу. 8) Справедлива податкова політика. 9) Соціяльна реформа і восьмигодинний робочий день. 10) Цілковите забезпечене воєнних інвалідів, їх вдів і сиріт. Поклик висказує вкінци надію, що ф е д е р а т и в н а У г о р щ и н а буде щасливійша, чим теперішна.

З України.

Виклади університетські в Камянцї Подільським.

Впорядкування університету йде живим кроком, виклади розпічнуть ся дня 22. жовтня. В сей торжественний день всї школи ґубернії не будуть мати науки.

В Катеринодарі.

В Катеринодарі відкриваєть ся кубанський університет з медичним факультетом.

Нові закони.

Рада міністрів ухвалила і пан гетьман затвердив закі закони:

Про асиґнуваня 500.000 карб. на допомогу тим, що потерпіли від вибуху в Одесї. Про де-які додатки до істнуючих законів про продаж цукру. Новий статут канцелярії голови ради міністрів. Постанову ради міністрів про асиґнувана міністерству праці 39.427 карб. на утримане районних та городських комісаріятів по охороні праці. Постанову ради міністрів про асиґнуване 5,000.000 карб. на опорядженє електричного освітлення в казармах і постанову ради міністрів про асиґнуване 5,000.000 карб. для формування нових військових частин.

Оконечне зірване укр.-рос. мирової конференції.

Київ, 9-го жовтня. (Ткб.). — Українсько-російські мирові переговори зірвано на вчерашнім повнім засїданю.

Договір що до завішення оружя остає в силі, так само полишають ся дальше консулярні заступництва.

В раді міністрів

На останньому засїданю рада міністрів обговорювала далї статут військової повинности. Розглянені статі про пільги по родинному становищу, а також про пільги по освіті.

По родинному становищу признана пільга першого розряду за єдиним сином у родині. Статі статута, що стосують ся до пільг по освіті рада міністрів запропонувала військовому м-ву переробити, при чому рада міністрів висловила ся за те, щоб особи, що закінчили середню освіту, служили на протязї одного року і крім того відбули-б два лагерних збори в чині молодшого офіцира.

З парляменту.

Відень, 7-го жовтня. — На нинішнім засїданю промовляв між иншими п. Брайтер про самостійну Польщу. Чужих націй прилучувати до Польщі п. Брайтер не хоче. Східно-галицьке питане повинно рішити ся після волї населення.

Посол др. Кость Левицький домагав ся утворення окремої укр. централї для відбудови східної Галичини.

Мін. Горбачевський говорив про епідемію еспанки.

Італійські наступи.

Французи в Ельбасан.

Відень, 9. жовтня. Урядово.

Італійський огонь артилерії підніс ся замітно на цілім боєвім фронті. В долині Дагони, Адиґи і на схід від Бренти прийшло до боїв піхоти, які мали корисний для нас перебіг.

На Балканї.

В Альбанії заняли Французи і Серби опорожнений нами Ельбасан. В полудневій Старо-Сербії не має ніяких особливих подій.

На заході.

Cambrai — опорожнене.

У вчерашних тяжких оборонних боях обіч Verdun взяли славну участь австрійсько-угорскі відділи полевого маршалка Мецґера. На боєвім фронті між Cambrai і St. Quentin ми цофнули ся на задні становища і при тім опорожнили Cambrai. Частинні бої в Шампанї. По обох берегах Мози розвинули ся нові наступи ворога.

Зміна системи в Туречині.

Царгород, 9-го жовтня. (Ткб.). Як довідує ся „Vakit“, великий везир Талаат Паша вручив султанови димісію кабінету, яку він приняв. Управа діл аж до утвореня нового кабінету є віддана давнійшому послови в Льондоні, Тевфікови Паші.

Проти польських шкіл на Білоруси.

„Dziennik miński“ оголошує слідуючий розпорядок начальної управи X. німецької армії дотично шкільництва на Білій Руси: Всї школи підлягають начальній управі X. армії. Щоби відкрити нові, або переобразувати істнуючі, треба дозволу тої самої управи. Іменоване і обняте посад управителів і учителів шкіл потребує затвердженя начальної управи армії. Кождий дозвіл і затверджене можуть бути цофнені. Перенесеня учительства для добра шкіл переводить начальна управа X. армії. Наука повинна відбувати ся в російській мові, тільки спеціяльно може дати управа дозвіл на науку в иншій мові. — При головній управі армії засноване для нагляду шкільну комісію.

Вічевий тиждень.

Пишуть нам з Відня:

До могучого протесту Східної Галичини, котрий так сильним голосом залунав по усіх закутках, де тільки беть ся українське серце, прилучились також і віденські Українці.

В неділю дня 29. вересня 1918 р., о год. 6. вечером заповнила ся простора саля реставраційна „St. Marxer Bierkeller, I. Spiegelgasse 2.“ битком українськими гістьми. На сї збори прийшли так робітники, як також майже вся тутешня інтелїґенція. Збори отворив п. Михайло Пасічник короткою промовою, почім Вп. п. посол Евген Левицький виголосив реферат, в котрім представив історію Східної Галичини та напятнував відповідно заходи наших ворогів на її посідане.

Довшу промову виголосив також Вп. п. Трильовський.

П. Василь Пиріг, як один із скликуючих збори, звернув ся до присутних з зазивом бути все готовими прийти на кождий поклик та постояти гідно за свої права.

Збори приняли одноголосно слідуючі резолюції:

I. Віче Українців престольного міста Відня домагає ся солїдарно з усім українським населенєм Австрії, щоби згідно з величним кличем самоозначеня народів, який в повні покриває ся і з історичними правами Українського народа до Східної Галичини, тоту-ж українську Східну Галичину, — колишне галицько-володимирське королївство, — відлучено від накиненої нам звязи з Великим князівством краківським та князівствами Освєнцімом і Затором, та з сеї української Галичини та української части Буковини утворено самостійну державно-правну одиницю.

II. Віче протестує проти всяких заходів, щоби східну Галичину прилучити до будучої польської держави, пятнує сї закулісові заходи і інтриґи як негідні держави XX. століття, віку свободи та демократизму, а заразом заявляє, що евентуальне прилучене хоть би части української землї до Польщі, свого споконвічного національного ворога і угнїтника, відіпре силою.

III. Віче домагає ся негайного ратифікованя та виконаня Берестейського договору.

Дрогобич.

Орґанізація тутешного повіта бажала уладити в дни 22. вересня маніфестаційне віче в Дрогобичи під голим небом, — та старосто заборонило приступне для всїх віче і супроти того треба було обмежити ся на довірочних зборах які відбули ся дня 29. вересня.

Хоч того дня ішов цїлий день дощ, явило ся в Дрогобичи поважне число відпоручників з ріжних громад повіта, які заповнили щільно салю готелю „Депанданс“. Збори отворив др Горбачевський, вияснюючи ціль та значінє їх, по чім на його предложенє вибрали присутні головою посла до парляменту С. Вітика, заступником Петра Оседечука, а секретарем п. К. Мацюка. Референт др Віктор Пацлавський в основно обдуманім і з жаром виголошенім рефераті, представив історію змагань нашого народу в Галичині до здобутя національно-політичної незавісимости та небезпеку, яка в теперішну пору грозить нашому народови, проти якого цїлою силою іде зорганізована Польща в сполуці з Мадярами. Польські політики зуміли довести до того, що міжнародний договір заключений в Берестю не зістав дотепер через Австро-Угорщину ратифікований, хоч його ратифікували всї прочі співконтрагенти. Австро-Угорщина не додержала своїх зобовязань і супроти теперішного курсу її політики нема виглядів на то, щоби тепер переведено поділ Галичини. Які гаразди чекали би наш народ на випадок прилученя Галичини до Польщі ілюстрував бесїдник фактами з історії польсько-українських взаємин та поставив резолюцію з домаганєм безпроволочної ратифікації берестейського мира і виконаня його постанов в повній основі, з протестом проти прилученя східної Галичини до Польщі і домаганєм утвореня для українських земель в Австрії окремого коронного краю з своїм соймом і адміністрацією. Учасники зборів поставили крім того домаганя до українських парляментарних послів, щоби вступили супроти правительства на дорогу найострійшої безоглядної опозиції та вибрали з поміж себе комісію, котра би відкликала ся іменем галицьких Українців до народів цілого світа з протестом проти заподіяної їм кривди. Для скріпленя і піддержаня поставлених резолюцій забрав слово др Горбачевський, а опісля посол Вітик, який вказав на те, що наш народ не повинен спускати ся на нїяку сторону о поміч, бо лиш спільними силами зєдинені і орґанізовані добудемо собі волю державної самостійности. Піддані під голосоване резолюції принято одноголосно.

Слідував відтак реферат в справах шкільних виголошений п. Іваном Ліщинським, який представивши стан нашого шкільництва, загрівав зібраних до пошириня ідеї закладаня приватних шкіл власними фондами, бо лиш рідна школа може сповнити задачі, які ставить до школи суспільність. Поставлені референтом резолюції збори приняли, а відтак голова замкнув збори.

НОВИНКИ.

— **Український Банк.** Комітет Основателів Українського Банку, акційної спілки у Львові, повідомляє отсим підписчиків акцій Українського Банку, що цілий основний капітал в сумі 3 міліонів корон вже субскрибований і майже в цілости вплачений. Всїх підписчиків 1356. — Комітет основателів ще раз звертає ся до сих підписчиків, що субскрибували акції, а до сего часу не вплатили в цілости субскрибованої квоти, або не надіслали точно виставлених деклярацій, щоби се зробили ще в протягу місяця жовтня, бо инакше Комітет основателів не буде їх уважати за підписчиків.

Особи, що з яких небудь зглядів досї не субскрибували і не вплатили акцій, а які бажали би стати членами Українського Банку і взяти участь в перших установчих зборах акціонерів Українського Банку, мусять також в протягу місяця жовтня поспішити з підпиською і надісланем готівки на покрите підписки. Комітет Основателів застерігає собі однак право редукції зголошень, зглядно за згодою підписчиків пропонувати підписку на другу емісію акцій, яку ухвалять загальні збори акціонерів.

Сї нові підписчики мусять готівку вислати на адресу товариства „Дністер“, Львів, ул. Руська число 20, конто 11.200, грошевими переказами або грошевими листами, бо посилка складанками (чеками) через Почтову Щадницю тревае надто довго.

Загальні Установчі Збори акціонерів відбудуть ся в першій половині місяця падолиста.

— **З діяльности У. П. Т.** Дня 5. X. с. р. відбуло ся перше, повакаційне засїданє „Видавничої Секції У. П. Т. Предсїдателька Секції ВП. пані Літинська по привитаню присутних, здала справу з діяльности Секції підчас вакацій і розвинула проґраму дальшої роботи. При кінці серпня удалось видати перший випуск педаґ. змісту п. з.: „Нові дороги в научаню“. Випуск сей друкований в 1500 примірниках розійшов ся в протягу вересня так, що на складі лишилось ще кільканайцять примірників. Видно, що подібний збірник був дуже на часі, тому п. предсїдателька плянує і приготовляє уже матеріяли до другого збірника. Дальше повідомляє предсїдателька Секції, що позискала нового автора, котрий прислав книжечку для молодіжи п. з.: „Вкраїні служи“. Позаяк книжечка ся містить в собі дуже ідейні оповіданя, та на часі, тому п. предсїдателька поручає її як першу книжку до друку. Є ще готові до друку чотири сценїчні образки і переклад „Däumling'a“ Гайнріха Шаррельманна. ВП. д-р Макарушка передав рівночасно до оцінки фантастичну комедію дїточу і два збірники казок і леґенд. Над поданою проґрамою вивязала ся дискусія, в котрій поодинокі члени висказували свої гадки, при чім всї згідно приняли за директиву перестерігати в видавництвах чистоту мови. ВП. п. Мриглоцький здав звіт з фінансового стану Секції. Ухвалено, що засїданя будуть відбувати ся кождого втірка по 15-тім і 1-шім.

— **Селяни проти учителя.** Селяни з Рогинї, коломийського повіту, жалують ся гірко на управителя школи в Рогині, що його добро порученої йому дітвори ні трохи не обходить, що в свята він затруднює її ношенем бараболї з панського лану, сам беручи участь в сїй роботі, і взагалі дає лихий примір молодому поколїню. Громадяни Рогинї просять сею дорогою шкільні власти, забрати собі сього пана управителя де хотять, а там дати людину, що її добро школи буде лежати на серцї.

Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові має честь повідомити отсим всї запрошені на день 30 вересня с. р. на конференцію з президією Уряду відбудови українські інституції та парляментарних послів, що з огляду на парлям. послів переложено сю конференцію на суботу, 12 жовтня с. р. год. 10 рано мала саля Музичного Інститута, ул. Шашкевича ч. 5.

— **Адміністрація** нашої часописи містить ся при ул. Сикстуській ч. 21 в партері. Зі всякими адміністраційними справами просимо лиш туди звертатись, чи то устно, чи письменно. Натомість Редакція „Українського Слова“ містить ся при ул. Руській число 3, на II. поверсі.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця дня 11-го жовтня 1918.

Нині 11-го жовтня гр.-кат.: Харитона пр. римо-кат.: Вікентія.

Завтра 12-го жовтня гр.-кат.: Кіриака прен., римо-кат.: Максиміліяна.

Позір Самбірщина! Львівський Нар. Театр Тов. Укр. „Бесіда“ у Львові дає в Самборі дві вистави.

Понеділок дня 14. жовтня 1918. „Хмара“ нар. драма зі співами в 4 діях Суходольського.

Вівторок дня 15 жовтня 1918. „Ой не ходи Грицю, та на вечерниці“, нар. образ зі співами і танцями в 5 діях Старицького. Саля „Сокола“. Музика військова зі Львова 15. п. п. Білети вже можна набувати в „Народній Торговли“ а в день вистави від год. 5 при касі. Початок о год. пів до 8 вечером.

„Краєвий Союз господарських Спілок“ у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. оголошує, що з днем 1. падолиста 1918 платити буде від зложених щадничих вкладок коротко-тревалих 3 і пів прц. від зложених на рік 4 прц., а від вкладок зложених понад рік 4 і пів прц.

Горячу подяку складаєм Всечеснійшому Отцю Ісковичу і Отцю Гальбейови і всій делятинській інтеліґенції за участь в похороні. Міщанам і селянам за послідну прислугу покійній Марії Обрубанській з Небелюків. Делятин 5. X. 1918. Родина.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Медичний Радник

Др Іван Бережницький

лічить і вставляє зуби від 11 жовтня знова у Львові Підвале 7. 601 4—10

Дентистичне заведенє

Дра Ігнатовича

Львів, Сикстуська 17. І. поверх,

без болістне пльомбоване і виймоване зубів, штучні зуби в кавчуку і золоті. — Пацієнти з провінції полагоджує ся в найкоротшім часі. 621

ОГОЛОШЕНЯ.

Пан Микола Дяків зі зборівського повіту, котрий був евакуований, зволить подати свою адресу до Адм. „Укр. Слова“, Сикстуська 21. 620 1—2

Пошукуєсь дяка безженного, може бути інвалід з добрим голосом. Парохія 3.800 душ. Зголошеня до уряду пар. Саджавка п. Ланчин. Подати вимоги. 891 7—8

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

В Скнилові, Рісній польс. зґп. за рогачками львівськими, візьму в аренду на кілька років або куплю хату з більшим городом, полем. Зголошеня карткою Грушкевич, Львів, Зіморовича 20. II. поверх. 516 2—2

Пошукуєсь ощадної кухарки, що вміє смачно варити для 80—100 інтеліґентних осіб. Платня після умови. Зголошеня з означенєм висоти бажаної платні і з евент. рекомендаціями та свідоцтвами (в відписах) слати до Адм. „Укр. Слова“ під „Кухарка“. 609 4—4

Машина до писаня марки — Ideal-Polyglott — мало уживана з письмом українським, польським й німецьким до спродажи. Зголошеня до 20 с. м. на адресу: Василь Рудавський, Ciężkowice p. Szczakowa. 619 1—3

Житє і здоровлє людий, науково популярна біольоґічно-гиґієнічна розвідка Дра Івана Курівця, вийшла з друку і мож дістати в книгарнях Шевченка і Ставропиґії у Львові. 630 1—5

Портрети темні і кольорові навіть з найменшої фотоґрафії арт. гарно виконує ся. Сикстуська 9. І. пов. 605 1—2

Вдова по народнім учителю, літ 46, бездітна, лагідної вдачі, самітна, вийде замуж за вдівця з дітьми, котрих вихованєм занялаби ся з материнською опікою і любовю. Посаг в готівці і інвентари до 15.000 К. Найрадше вийде замуж за упр. школи, почтмайстра, або иншого сільського інтеліґента, щоби вести малу господарку. Зголошувати ся до ред. „Укр. Слова“ під „Вдова“ 46. 628 1—

Онуфрій Солтис. Українсько-німецький Самоучок, зі словарцем — нове видане 1918. Ціна 6 К, з оплатою почтовою 7·50 К. Словар німецько-укр. 572 стор. брош. Кміцикевича 18 К. Словар укр.-німецький Поповича оправлений 15·40 К. Термінольоґія укр.-польська Ганчаковського 2 К. Висилає книгарня антикварська Арнольда Бардаха, Львів, ул. Краківська ч. 1. (ріг ул. Трибунальської). 629 1—2

Єще є на продаж!

В Ванові пов. Сокальський панського лану припираючого до 40 метрової, широкої попаленої а уже відбудованої вулиці, односторінної 180 морґів землї, а іменно: 44 засіяно житом на спіл, 14 спаренин, 30 сіножатя а решта урожайної земції відлогом. Ціна одного морґа по 2000 К. з додатком безплатно т. є часть жита. Цеглу під будову і на леци. На будову знову достарчить спродаючи зимовою порою дубину по 120 К, а соснину по 60 К, на сей пляц будівельний. Церква і школа в місци. Мешканції згаданої пів вулиції жадають Українців. Є бетоновані студні напроти сего пляцу будівельного. Єсть також на продаж молодий ліс з землею по 1300 К морґ. До стації Зужель 3 клм., а до міста Белз 5 клм. лінія зелізнича. Рава-Руська-Сокаль або Кристинопіль. Зголошуватись Яків Старк, обшар двірський Ванів п. Белз. 624 1—3

Ред. „Укр. Слова“ прийме сейчас хлопця або дівчину до посилки.

Загальні Збори

тов. „Народний Дім“ в Бережанах відбудуть ся дня 22. X. 1918 о год. 3-ій по полудни з слідуючим порядком дневним:

1) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів.

2) Звіт Дирекції з діяльности за літа 1914—1917.

3) Вибір цілої Надзірної Ради і затверджене нової Дирекції.

4) Внески:

На случай неявленя ся приписаної скількости членів відбудуть ся збори того самого дня о годині 4-ій по полудни без огляду на число присутних членів.

За Надзираючу Раду:

От. Гавриш, голова. 621 1— От. Король, секретар.

ФАБРИКА КОРКІВ

— і склад кабслів металевих до фляшок —

Др М. Мільштейн

Львів Коперника 19 II. п.

618 1—10

Канцелярія адвоката

Едварда Трусевича

радника двора

у Львові ул. Словацького 6.

інтервенїює в справах о відшкодоване за невинні вязненя і убійства военні.

587 4—8

Від 15. IX. 1918

До 15. X. 1918

Що дня від 10—6.

— ВИСТАВА —

малюнків і світлин

„Артистичної Горстки“, „Пресової Кватири“ Українських Січових Стрільців

Національний Музей

— — ул. Мохнацького ч. 40. Львів. — —

Вступ 2 К для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К. 519 14-25

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ пів року	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чверть року	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1 К; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова стим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович.

Друкарня Артура Ґольдмана. Львів Сикстуська 19.